

Sinterklaas en corona in 2020

Sinterklaas maakte zich grote zorgen. Het was al 1 november geweest. Hij zou nu de reis naar Nederland moeten plannen om daar op tijd te zijn om zijn verjaardag te vieren! Maar dat kon helemaal niet. Hij zat vast in zijn zomerpaleis in Andalusië. Hij kon niet terug naar Madrid. En Nederland was zo goed als gesloten! Hij kon er niet heen! Ja, hij zou wel met de stoomboot kunnen vertrekken, maar als ze aangekomen waren zou er niemand komen om hem te ontvangen. Laat staan liedjes voor hem te zingen.

En ook de Pieten konden niet mee. Ze zouden niet samen op de boot mogen zijn. En pepernoten uitdelen zou er ook niet bij zijn. Hij zag het nog zó voor zich: Een kleine haven in het midden van het land waar op de kade honderden kinderen stonden te zwaaien en te zingen. Het was koud, maar het deed hen niet. Want hij, Sinterklaas, kwam immers aan? Sint verloor zich even in de herinneringen. Een keer kwam hij aan in een trein op een mooi oud station. De Pieten hadden er veel lol in gehad. En dan die keer dat ze met een luchtballon aankwamen! Tjonge, wat was dat spannend geweest, of ze wel op de goede plaats konden landen! En altijd had Amerigo, zijn trouwe schimmel op hem staan wachten, zodat ze direct de steden in konden gaan. Het trouwe dier! Maar Amerigo stond nu nog in zijn zomerstal en zou daar ook blijven de komende tijd.

Sint schudde zijn bezorgde hoofd. Hij voelde zich echt heel ongelukkig. Hij had zich zelfs die ochtend niet netjes aangekleed! Wat had het voor zin? Hij mocht niet weg, moest binnen blijven. Zijn baard was nog ongekamd en hij liep nog in zijn rood met witte pyjama die hij vorig jaar cadeau had gekregen van een stel van zijn pieten.

Ook in het Sinterklaselijk paleis was het een chaos. Samen houden van werkbijeenkomsten om over de reis met de boot te praten, het kon niet. Zijn verjaardag op 5 december voor bereiden kon niet. Persoonlijk-assistent-Piet (PA-Piet, kortweg) mocht regelmatig bij hem in de buurt zijn, maar de andere Pieten sprak hij alleen maar door de telefoon, via Klaasebook of via Pietsapp. Ook elkaar mochten de Pieten niet ontmoeten. Samen pepernoten bakken? Mocht niet. Cadeautjes kopen en inpakken? Ging niet door. Samen oefenen met Pietengym? Niks niet. Oefenen met het Sinterklaas-orkest? Er kwam geen gezamenlijke toon meer uit.

Het kwam allemaal door corona. Toen PA-Piet hem een aantal maanden geleden de afschuwelijke berichten over corona had verteld, (Sinterklaas dacht eerst dat het de naam was van een mooi meisje dat PA-Piet had ontmoet, maar al snel hoorde hij de akelige waarheid over Corona.

Corona maakte mensen ziek! Heel veel mensen! Niet alleen in Spanje, maar ook in Nederland en Frankrijk en België en....de HELE Wereld. De hele wereld was ervan in rep en roer. Overal, echt overal waren zieke mensen. En vooral de hele oude mensen liepen gevaar. En mensen die al andere ziektes hadden. Soms liep het zelfs fataal af. In de zomer leek het er even op dat het beter zou gaan en dat er weer van alles mogelijk was. Hij was dan ook in het begin van de zomer naar zijn verblijf in Andalusië gegaan met zijn hele huishouding. En ze hadden er een fijne tijd gehad. Maar toen de zomer ten einde liep kwam die akelige corona weer terug.

Hij werd er helemaal sikkeneurig van. Hij nam met tegenzin een paar happen van het ontbijt dat voor hem klaar was gezet, maar het eten kon hem nauwelijks bekoren. Terwijl hij anders altijd smulde van de pepernoten-yoghurt met schuimpjes en de chocolademelk met slagroom .

'Sinterklaas!' Hij schrok op van de doordringende stem. PA-Piet klopte op zijn deur. 'Bent u nog niet aangekleed?' Over een uurtje hebben we een digitale bespreking met de Raad van Pieten en Sint, de RvPeS en ik moet bij u alles op de computer nog voorbereiden! Uw toiletspullen en kleren liggen voor u klaar, wanneer u zich klaarmaakt, ga ik met de techniek aan de gang.'

Sint boog een beetje beschaamd zijn hoofd. Hij was wel heel erg diep gezonken als hij zich door zelfmedelijden liet gaan. Snel verdween hij naar de badkamer, kamde zijn haar en baard, poetste zijn tanden, waste zich met de 'Spaanse slag' en kleepte zich aan in de kleedkamer. Fris en fruitig liep hij zijn werkkamer in, waar PA-Piet zijn digitale kunsten al had verricht. Zijn humeur was gelukkig opgeknapt. PA-Piet kwam binnen met de koffie met een lekkere brok speculaas erbij. Piet wist wel wat voor een zoetekauw de Sint was. Sinterklaas glimlachte. Er mocht dan van alles aan de hand zijn, er werd wel goed voor hem gezorgd. Keuken-Piet kookte lekker met de spullen die Groenten-Fruit-Tuin-Piet, SlagersmesPiet, ZuivelPiet en anderen iedere keer vers aanleverden. En Banketbakker-Piet! Oh, het water liep hem in de mond van het denken aan alle lekkers dat PA-Piet hem steeds bracht. Ja, hij had beslist geen klagen!

Hij schoof achter zijn bureau waarop de laptop al klaar stond. Een 'ping' kondigde de eerste 'binnenkomer' van de vergadering aan. 'Ping, ping, ping' ging het en de lachende gezichten van de leden van de Pietenraad verschenen op het scherm. Sinterklaas keek naar het scherm. Zijn verbazing was blijkbaar van zijn gezicht af te lezen, want de pieten begroeten hem lachend. 'Goedemorgen Sinterklaas! mōgge Sint! dag Sinterklaas! klonk het door de luidsprekers. 'Goedemorgen jongens, wat bijzonder is dit! Het lijkt wel of jullie in mijn werkkamer staan! Kunnen jullie mij ook allemaal zien en verstaan?' Alle Pieten reageerden bevestigend, behalve PA-Piet die in een andere hoek van de werkkamer van Sint met zijn eigen laptop op schoot zat. Hij was immers de enige die Sint niet alleen op zijn laptop maar ook live kon zien en horen? Hij grijnsde even naar Sinterklaas die heel geconcentreerd naar het scherm keek. 'Wel, PA-Piet, leg jij eens even uit wat het doel van deze bespreking is?'

'Sinterklaas, Pieten, deze vergadering van de RvP is bedoeld om een plan te bedenken, hoe we de kinderen waar we niet naar toe mogen reizen toch een mooi Sinterklaasfeest kunnen bezorgen. Piet-Schrijver, wil jij alsjeblieft een afsprakenlijstje maken, want dat is gemakkelijker dan de vergadering terugluisteren.' Natuurlijk ging Piet-Schrijver hiermee graag aan de gang. Sint knikte welwillend. Brilljante Ideeën-Piet deed een voorstel: 'Laten we eerst een paar minuten gaan brainstormen. Dus je creativiteit laten stromen en gewoon alles zeggen wat je denkt' Hij had het nog niet gezegd of de ideeën vlogen al over het beeldscherm en door de luidsprekers. 'We kunnen de kinderen een pepernotenrecept sturen'. Dat idee kwam van, wie anders? Banketbakker Piet. 'Ik stel voor een winterBBQ-plan ontwerpen' (Slagersmes-Piet), 'ja, met vegaburgers' deed Groente-Fruit-Tuin-Piet een duit in het zakje. 'Kunnen we de kinderen geen muziekles geven?' Opperde Muziek-Orkest-Leider-Piet. 'En wat vind je van gedichten via Klaasebook? Ik kan er zó mee aan het werk!' Dicht-en-Poëzie-Piet begon al te typen:

Sint kan niet naar Nederland, want er is corona aan de hand.

Dat is een heel ding, Sint en Pieten zoeken oplossing....

Sinterklaas kon het allemaal niet bijhouden. Hij hoorde niet meer wat er allemaal gezegd werd: 'Cadeautjes opsturen', 'tweede lijn inschakelen!' 'juffen en meesters laten helpen', 'arme kinderen niet vergeten', 'acrobatiek-instructie-film', 'inpakken', 'liedjes leren', 'papier', 'dak', 'paard', 'schoen', 'wortel', 'schoorste..' 'STOP!' riep Sint met zijn handen voor zijn oren. 'Hier kan ik geen taai-taai van maken. Organisatie-Manager-Piet, Zorg jij alsjeblieft dat iedereen rustig praat en niet door elkaar! En Piet-Schrijver bedenk jij voor je verslag alsjeblieft mooie afkortingen voor de Piennamen, zodat het overzichtelijk blijft.

En zo gebeurde het. De vergadering verliep wat minder chaotisch en aan het einde van de bespreking stond er een mooi plan op papier. 'Met het verslag en de bijlagen kunnen de kinderen er een mooi feest van maken.' Zei Sint opgelucht. Bedankt alvast, Piet-Schrijver!

